

AUTE 2003-03 DE 24 DE MARÇ DE 2003

PROCEDIMENT ESPECIAL DE L'ARTICLE 41.1 DE LA CONSTITUCIÓ. La tutela dels drets fonamentals es duu a terme per part dels tribunals ordinaris i mitjançant el procediment d'empara davant del Tribunal Constitucional, de naturalesa excepcional. La sentència que posa terme al procediment de l'article 41.1 de la Constitució és immediatament executiva, sens perjudici que el Tribunal Constitucional pugui acordar la suspensió dels seus efectes. El principi de contradicció no s'aplica amb la mateixa intensitat en la fase d'execució de sentència.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència d'aquesta Sala de 18 de novembre de 2002 va desestimar quant al fons la demanda formulada pels agents, en el marc del procediment urgent i preferent de tutela dels drets fonamentals que preveu l'article 41.1 de la Constitució, en considerar que no existia la vulneració del dret fonamental a la intimitat que invocaven les recurrents.

2n.- La Batllia va executar l'esmentada sentència dins del termini en què es podia interposar recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional, i va retornar el material fotogràfic que era objecte de les actuacions al Sr. F.V., al qual li havia estat intervingut anteriorment.

3r.- En conèixer que s'havia produït aquesta devolució del material fotogràfic, les Sres. V.-E. van sol·licitar l'adopció de diverses mesures encaminades a prevenir perjudicis derivats de la mateixa, i especialment que es requerís el Sr. F.V. per tal que retornés aquell material i no en fes ús de cap mena. Aquestes peticions van ser desestimades per la Batllia mitjançant aute de 4 de desembre de 2002, en considerar que la sentència d'aquesta Sala de 18 de novembre 2002 era ferma i executiva, i que només el Tribunal Constitucional en podia acordar la suspensió, segons els articles 88 i 90 de la seva Llei qualificada.

4t.- Les Sres. V.-E. van interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentat aute, el qual fonamenten afirmant que el recurs d'empara constitueix la darrera instància en el procediment urgent i preferent de protecció dels drets fonamentals, de manera que no es podia executar la sentència d'aquesta Sala fins que no hagués transcorregut el termini per a la interposició del mateix. També al·leguen que s'ha vulnerat el principi de contradicció, ja que no se'ls va donar audiència prèvia a la devolució del material fotogràfic al seu titular.

5è.- El Ministeri Fiscal, mitjançant escrit presentat el 4 de febrer de 2003, ha sol·licitat la desestimació del recurs interposat per les Sres. V.-E., ja que considera ajustades a dret les mesures d'execució adoptades per la Batllia, mentre que la representació del Sr. F.V. ha manifestat la seva voluntat de "no ser part en el procediment de recurs".

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La pretensió que formulen les apel·lants es fonamenta principalment en l'al·legació de què el recurs d'empara constitueix en realitat una tercera instància, en el procediment urgent i preferent de tutela dels drets fonamentals, per la qual cosa no es podia procedir a l'execució de la sentència d'aquesta Sala de 18 de novembre de 2002, mentre encara no havia transcorregut el termini de quinze dies per a la interposició de l'esmentat recurs, que estableix l'article 88.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

No es pot compartir, tanmateix, aquesta afirmació, ja que, com es desprèn de l'article 41 de la Constitució, la protecció dels drets fonamentals es duu a terme mitjançant dues vies processals diferents, una de les quals és posterior en el temps a l'altre, però que no poden considerar-se com a instàncies successives d'un mateix procediment.

Així, l'apartat 1r. de l'esmentat precepte preveu la tutela dels drets fonamentals per part dels tribunals ordinaris, mitjançant un procediment urgent i preferent que se substància en dues instàncies, mentre que l'apartat 2n. contempla l'existència d'un procediment d'empara davant el Tribunal Constitucional, el qual té una naturalesa excepcional.

En conseqüència, la sentència que, en segona instància, posa terme al procediment previst a l'article 41.1 de la Constitució és immediatament executiva d'acord amb les normes generals (en aquest cas, l'article 75 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal), això sens perjudici que el Tribunal Constitucional pugui acordar la suspensió dels seus efectes, segons ho disposa l'article 90 de la seva Llei qualificada.

Això no exclou, naturalment, que la prudència i bon criteri de l'òrgan jurisdiccional encarregat de l'execució de la sentència pugui determinar que aquesta es dugui a terme de manera que no es vegi frustrada la finalitat del recurs d'empara, quan es tingui constància de la seva interposició, especialment a la vista del temps que requereix l'adopció per part del Tribunal Constitucional de la mesura de suspensió.

Segon.- De la mateixa manera s'han de desestimar les al·legacions de les recurrents sobre la vulneració del principi de contradicció, ja que les exigències derivades d'aquest no són exigibles amb la mateixa intensitat que en la fase declarativa del procés, ja que en aquest cas es tracta merament de la materialització dels pronunciaments de la sentència que va posar terme al procediment.

En conseqüència, procedeix desestimar íntegrament el present recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la resolució impugnada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació de les Sres. J. i A.V.E., M.E.G. i C.V.C. contra l'aute de la Batllia de 4 de desembre de 2002, el qual es confirma en els seus propis termes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.